

האישה פרק שמיינி פמחים

עין משפט
נֶר מְצׁוֹה

פז.

א מ"י פ"ג מל' ק"פ
ב ס סלכָה י"ה
ג ס סלכָה י"ג
ד ה ס סלכָה י"ה

בָּאָן ברודופה בָּאָן נְסָס לְרוּפָתָן נְגַדָּתָן חִינָּקָן כְּבָנָמָהָן צְבִים מְמִיןָן וְצָמָלָן

נְאָשָׁה. פֶּאֲלֵל מַחְלֵל צִוְּיָה
צְעַלְתָּה כֹּל זָמָן צִוְּיָה
נְכִילָה צִוְּיָה. כִּי דָרְךָ סְגָדָה וְסְגָדָה
סְגָדָה וְסְגָדָה: פֶּאֲלֵל מַמְקֻות
לְדוֹפָה לְיִלְךְ עַד הַנָּהָרָה לְצִוְּיָה

(ג) נקם פט', (ג) מוגז
עה: ע"ש, (ג) ק"ה כתיב,
(ד) קידושן מנו: מגדלים
בד', (ד) כ"ז; (ז) ב"ג; (ב) ג' צ'

מוֹקִי מַמְנִי צָבָהֲנֵה לְרוּפָה כְּגֹונֵן
צָרְגָּוֹן הַלְּהָזָן סָהָר מַופָּה נֶלֶת
לְבִיתָן תְּבִיאָה וּמַיְיִי מַמְנִי בָּרְגָּן דְּנִי
לְמוֹפָתָה וּסְוָה לְהָזָן לְלִילָּה צָרְגָּוֹן
כְּלָפְנֵי נֶלֶת כָּלָכָה סָלְקָן כַּיּוֹן צָהָיָה
לְרוּפָה סְפָק סְוָה דְּסָמָה גָּס דָּוָה נֶלֶת
מַלְךָן וּלְמִיכָּה נְבָרָה לְיִי נְמִינָמִין
מַיְיִי בָּרְגָּן הַלְּהָזָן לְמוֹפָתָה וּלְיִנָּה
לְרוּפָה נֶלֶת שְׂמִיעִי סָכָּבָה קְדָס אַרְגָּגָן
כְּגִידָּס צָבָהֲנֵה צִבְיָה לְבִיסָּה וּלְכָנָה
סְפָק אָהָר נְרָגָן הַלְּהָזָן וּלְיִזְחָק דְּקָתְנִי
מַהְלָלָן מְשָׁלָעָה נְעָלָה נְרָגָן סְיִי נְאַלְיָמָה
סְכָבָר שִׁיםָּה צִבְיָה לְבִיסָּה נְרָגָן סְלָפְנֵי
וּכְרִימָה נְרָגָפָה וּלְמִיכָּה צָבָהֲנֵה לְרוּפָה
לְמוֹפָתָה וּלְמִיכָּה צָבָהֲנֵה בְּלוֹהָה דְּעַמָּה צָבָהֲנֵה
הַלְּבִיאָה דְּסִיחָה לְרוּפָה נֶגְדִּי צָבָהֲנֵה
צָנְמָהָה צָלִימָה וּמְכָלָן וּלְיִלְךְ דְּקָתְנִי
קְיִינוֹן צָרְגָּן דְּנִי וּעְדִין נֶלֶת סְגִידָה
צָבָהֲנֵה דָּוָה סְוָה סְפָק וּסְוָה צָבָהֲנֵה
בְּמִינָמִין נֶלֶת דּוֹקָה דְּלִי דּוֹקָה כְּבָר

האשה «במן שהיא בכית בעלה שחת עליה בעלה ושותה עליה אביה תאלל משל עצמה רגלה רגלו ראשון לעשו בכנית אביה שחת עליה אביה ושותה עליה געלת האכל במקום שהוא רוצה יותם שחתתו עליו אפטורופסין יאלל במקום שהוא רוצה עבד של שני שותפין לא יאלל משל שניין מי שחציו עבר וחציו בן חורין לא יאלל משל כבו: גמ' שמעת מינה ^טיש ברורה מי רשותה בשעת שחיטה ורמיינו ^יאשה רגלו הראשון אוכלת משל אביה מכאן ואילך רשותה אוכלת משל אביה רוצה משל בעלה לא קשיא כאן ברופה לילך כאן בשאניה ודופפה דכתיב ^ז או היהי בעניינו כמצאת שלום ^ט וא"ר יוחנן בכלה שנמצאת שלמה בכנית חמייה ורדופה לילך להניד שבחה בכנית אביה ^ט כרכתייב ^ט וזה ביום ההוא נאם תקרא איש ולא תקרא לי עוד בעליך

תורה אור החלם

1. אין חכמה וחסדי
במתקדמת זו התייחסו
בעיניים מוציאות שלום:
2. ויהי ביום ההוא נאם
י"י תקריא אישׁ ולא
תקריא לעיל בבעל
השען בז'
3. אהות לנו קטנה
ולודים אליה מה געשנו
אלאחרנו בשם ש"כבר
בזה: שר שור שורת חירם
4. אשׁר בנוינו בנטיעים
מנגולטים בגוויזדים
בונחיתך בקויות מחתובות
תבגיתך הילל:
5. י"י צבאותך בון עלייך
שהשרבו ושבש אבן כלען
השלוח בזום זייל לאלאן

סוט מוצג בקהל נעצם גם גרכ ומי
גרכ זיל דלעתם למ' דזוקה ואסמן
המי שפיר קה גרכ דכמיכ' מה' סיימי
בעינויו כמויים אטוס וגו' גרכ נמי^ו
ו'ה' יונן לדמיי רהי' דמס' כלא
לדופה לאגיד בזמה':
בצורות מזבח. מsie נאלן דס קה
כלן דס נdot:
ביבמי עוזיה. מנכחו ל' ננליהס
לה'ג' דבמיילה גל' כתמי' מיא
עווזיאו היל' בימי' יומס למ' ייחוקינו
מ' מ' כוין דכמיכ' קליל מס' זיל'
צמחתל' מלכות יומס מנכחו ומ'ו
ספה עדין עוזיאו מי' היל' סמנגע
ומלך יומס צנו ממחיו בימי':
אמר ז' הקב"ה לך השע. ממא
שעליה נו' נתקמת הכת זוניות
דריש' צממתמו קח מלך נו' ורך קאיבו:
זילעמלן

א"ר יהונתן זעיר קבנין ורשות א"ל רשות א"ר יהונן זו עילם שוכתת למלמד ולא זכתה למלמד ¹ אני חומה ושדי כמנגדות ² אמר רב כי וויתנן אני חומה זו תורה ושדי כמנגדות אלו תלמידי חכמיים ³ ורבא אמר אני חומה זו ובנחת ישראל ושדי כמנגדות אלו בתי נסיות בכחתי מדרשות אמר רב זומרא בר טובי אמר רב מא"ר דכתיב ⁴ אשר בנינו נטיעים מנוגדים גנעו ריהם בנוטינו כוויות מהותבות תכנית היכל אשר בנינו נטיעים אלו בחורי שריאל שלא טעם חטא בנוטינו כוויות אלל בתולות ישראל שאגדותفتحין לבעליהם וכן הוא אמר ⁵ ומלאו ממורק כבזויות מובה איבעית אם מהכא ⁶ מווינו מללאים מפיקם מזן אל זו מהותבות הבנית בבניה היכל בימיהן ⁷ דבר ה' אשר היה אל

הכל כהן רגג למלון ודי צמר. מיל' ספק: **כמוהה** מכהן ומייל' ספק: **כמוהה** מיל' נוגע. ממהצטמי עליו ונמניהה מייל' נוגע. **בצאה**: סילך נוגע כהן. מיל' נוגע כהן: מדריס. מיל' נוגע כהן: אין לא. סילך נוגע כהן: מדריס. מיל' נוגע כהן: וו עילם. ספקה נוגע כהן למל' נוגע כהן: מיל' נוגע כהן (דיאט ^ח) ומיל' (דיאט ^ט סיימא) מיל' נוגע כהן: מיל' נוגע כהן קמדיין וחס כהן: בצל גידולו ווילר קופוטר דכמיע הילן נוגע כהן: בצל גידולו ווילר קופוטר דכמיע (צמורת) (סוכם) סילך נוגע לדריוט (צמורת) (לטם מותם) ^ט (ולעשות) ולנוגע צירלהן נוגע כהן: פדרי אנו ^ט-. צממייקון כהן: כהן. מיל' נוגע כהן: סילך נוגע כהן: מגדרות.

6. מוקומי מלאים פקחים
מן אין צאנו
מאלוולות מרבבות
ברוחניות
7. כבר יי' אשר היה אל
הושע בן אביו בימי
יעזיהו מלך יהודה בימי
מלך יירבעם בן ייאש מלך
ישראל ואיש אושע א'
8. החולת דבר יי' דוחש
ויראמ' יי' אל והושע ל'
קח לך את נזניהם ולי' גוננים כי נזהה ותבה
הארץ מאירא ב'
9. וילך ויקח את גמר
בת דבליט ותורה ותלך
הושע א' לו:

ונדרול שבכளון הושע שנאמור
והלא ממשה עד הושע במא
תגבעו באוטו הפיק ואלו הן
הוא להושע בנדח חטא ויהה
חזק ויעקב גלגל רחמייך עליהן
כל העולם שלך הוא העירים

בגעלין ולוין נצולות נמלחים. נזון מהלך שמניגות פטמיין כל מלה בגעלין פלורס מון ווועעפ' סטמולוונן זומר ומלאו כמורק זבז: וכן אט זומת מזונת. מה זוות דסתס כתמי זאנו ומלמו סכל נמי גאנטמי כוותה ען דידי סטמפלות מטה ווילן נזוקות נאלן עד ציבווע געלין: לאילו נצול

הגידה שבחה שם לא
תליך עכשיי בבית אביה.
מוֹן סָמְךָ. ב. שלא
הגידה שבחה עדין. סס.

אמר רב שהכל גמורים בה בה דבלים

באומה אחרת אמר הקב"ה מה עשה לך וזה אמר בנים זוגים ואחר כך אמר לו שלחה מעלה אני אשלח את ישראל שנא^ט ויאמר הר' אל הושע גומרא כתוב יайлיך ויקח את גומרת דבלים גומרא

וחו ייחוקה סכולן מהלו ליטיגנץ ציימוי
ו�ה קה נך הכת גוניס וילם המרן
מיכילס דכמצע ביש יוומס טומן ייחוקיסו
יינושו לממת סקיפיס צלעטטו עליונים
לכלון): כי גלעין הוואר נו קה נך
ז: גומリン נא. ציימוס ומלהות נדא: דכליין

ו' אול' אמר כנ'. יהה נמל ממה שמלר לו קדוקים בירין לרביינו לרבינא נטולין כו'תו כמיה צב' פמי עוזיזו זכ' ר' ימי' מנהג היל' צבכל נמנגע ויתמס נו' שופט עלי' כל' צממים לפפי קראען ועכיש' ניזס קראען דלמאיב' יטעה וונזטמו צערלערו על סקסונגס ווותהו סייס' מנהגע ואוטען קוו' זוגינט. צמאלד נך גינס זונויס קפק אנד קפק אן' קפק אן' יהמ' קומיס מפלס להו וככללו מאכ' צב' פמי' עוזיזו זט' קומיס מפלס להו וככללו מאכ' צב' פמי' עוזיזו זט'